

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MELCHIOR WATHELET
της 29ης Μαΐου 2018¹

Υπόθεση C-21/17

Catlin Europe SE
κατά
O. K. Trans Praha spol. s r. o.

[αίτηση του Nejvyšší soud
(Ανώτατου Δικαστηρίου, Τσεχική Δημοκρατία)
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 – Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής – Κοινοποίηση διαταγής πληρωμής μαζί με την αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής – Έλλειψη μεταφράσεως της τελευταίας – Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κηρυχθείσα εκτελεστή – Αίτηση επανεξετάσεως μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή αντιρρήσεων»

1. Με την υπό κρίση αίτηση προδικαστικής απόφασης, το Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1896/2006² στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ δύο εταιριών (Catlin Europe SE και O. K. Trans Praha, spol. s r. o.) σχετικά με διαδικασία εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006

2. Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 του κανονισμού 1896/2006, στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις και είναι απαραίτητα για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, τα οποία να αποσκοπούν στην εξάλειψη των εμποδίων για την ομαλή διεξαγωγή πολιτικών δικών.

3. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω κανονισμός έχει ως σκοπό, κατά τις αιτιολογικές του σκέψεις 9 και 29, την καθιέρωση ταχέος και ενιαίου μηχανισμού για την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων εντός της Ένωσης.

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

² Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ 2006, L 399, σ. 1).

4. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006 ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί:

α) στην απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών για διασυνοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις, με τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,

και

β) στην εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ευρωπαϊκών διαταγών πληρωμής σε όλα τα κράτη μέλη, με τη θέσπιση ελαχίστων κανόνων η τήρηση των οποίων καθιστά περιττές τυχόν ενδιάμεσες διαδικασίες στο κράτος μέλος εκτέλεσης πριν από την αναγνώριση και την εκτέλεση.»

5. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου [...]».

6. Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Η αίτηση για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής υποβάλλεται με το τυποποιημένο έντυπο Α που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι.

2. Η αίτηση περιλαμβάνει:

α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και, κατά περίπτωση, των αντιπροσώπων τους, καθώς και τα στοιχεία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

β) το ποσό της αξίωσης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων και των συμβατικών κυρώσεων και εξόδων·

γ) εάν ζητούνται τόκοι επί της αξίωσης, το επιτόκιο και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται τόκοι, εκτός εάν προστίθενται στο κεφάλαιο νόμιμοι τόκοι αυτοδίκαια σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης·

δ) την αιτία της διαφοράς, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των πραγματικών περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση και, ενδεχομένως, των αιτούμενων τόκων·

ε) την περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων που υποστηρίζουν την αξίωση·

στ) τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική αρμοδιότητα·

και

ζ) τον διασυνοριακό χαρακτήρα της υπόθεσης, κατά την έννοια του άρθρου 3.

[...]»

7. Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού 1896/2006:

«Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής εξετάζει, το συντομότερο δυνατό και με βάση το έντυπο αίτησης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 2, 3, 4, 6 και 7 και αν η αξίωση φαίνεται ότι είναι βάσιμη [...]».

8. Το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8, το δικαστήριο εκδίδει, το συντομότερο δυνατό, και κανονικά εντός 30 ημερών μετά την κατάθεση της αίτησης, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής δια του τυποποιημένου εντύπου E που παρατίθεται στο Παράρτημα V.

[...]

2. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδίδεται μαζί με αντίγραφο του εντύπου της αίτησης.[...]

3. Με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, γνωστοποιείται στον καθού ότι έχει τις εξής δυνατότητες επιλογής:

α) να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό το οποίο ορίζεται στη διαταγή·

ή

β) να αντιταχθεί στη διαταγή με την κατάθεση δήλωσης αντιρρήσεων στο δικαστήριο προέλευσης, που αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθού.

4. Στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, ο καθού ενημερώνεται ότι:

α) η διαταγή πληρωμής εκδόθηκε με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε ο αιτών και δεν επαληθεύτηκαν από το δικαστήριο·

β) η διαταγή θα καταστεί εκτελεστή εκτός εάν έχει κατατεθεί δήλωση αντιρρήσεων στο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 16·

γ) στην περίπτωση που έχει υποβληθεί δήλωση αντιρρήσεων, η διαδικασία συνεχίζεται ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες πολιτικής δικονομίας, εκτός εάν ο αιτών έχει ζητήσει ρητά να λήξει η διαδικασία σε αυτή την περίπτωση.

5. Το δικαστήριο μεριμνά για την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθού σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τηρουμένων των ελαχίστων κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 13, 14 και 15.»

9. Το άρθρο 16, παράγραφοι 1 έως 3, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Ο καθού μπορεί να υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης [...].

2. Η δήλωση αντιρρήσεων πρέπει να αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της διαταγής στον καθού.

3. Ο καθού δηλώνει στη δήλωση αντιρρήσεων ότι αμφισβητεί την αξίωση, χωρίς να πρέπει να προσδιορίζει τους σχετικούς λόγους.»

10. Το άρθρο 18 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Εάν, εντός της προθεσμίας του άρθρου 16, παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη κατάλληλο χρονικό διάστημα ώστε το δικόγραφο της δήλωσης να φτάσει, δεν έχει υποβληθεί δήλωση αντιρρήσεων ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης, το δικαστήριο κηρύσσει αμελλητί εκτελεστή την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο G που παρατίθεται στο Παράρτημα VII. Το δικαστήριο προέλευσης επαληθεύει την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης.

[...]

3. Το δικαστήριο αποστέλλει στον αιτούντα την εκτελεστή ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.»

11. Το άρθρο 19 του κανονισμού 1896/2006 έχει ως εξής:

«Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που κατέστη εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης αναγνωρίζεται και εκτελείται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται αναγνώριση της εκτελεστότητάς της και χωρίς να είναι δυνατή η αμφισβήτησή της.»

12. Το άρθρο 20 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Επανεξέταση σε έκτακτες περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«1. Μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 16, παράγραφος 2, ο καθού δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, όταν:

α) i) η διαταγή πληρωμής επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στο άρθρο 14,

και

ii) η επίδοση ή κοινοποίηση δεν διενεργήθηκε εγκαίρως ώστε να είναι σε θέση ο καθού να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, χωρίς δική του υπαιτιότητα,

ή

β) ο καθού δεν είχε τη δυνατότητα να αντιταχθεί στην αξίωση για λόγους ανωτέρας βίας ή λόγω εκτάκτων περιστάσεων, χωρίς δική του υπαιτιότητα,

εφόσον και στις δύο περιπτώσεις ενεργεί ταχέως.

2. Μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 16, παράγραφος 2, ο καθού δικαιούται επίσης να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, όταν η έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ήταν προδήλως εσφαλμένη, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, ή λόγω άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.

3. Εάν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση του καθού με βάση το ότι δεν ισχύει κανένας από τους λόγους επανεξέτασης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής παραμένει εν ισχύ.

Εάν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η επανεξέταση δικαιολογείται για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής καθίσταται άκυρη.»

13. Υπό τον τίτλο «Σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000», το άρθρο 27 του κανονισμού 1896/2006 ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [ΕΕ 2000, L 160, σ. 37].»

14. Σύμφωνα με το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1896/2006, ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται από τη 12η Δεκεμβρίου 2008.

15. Το παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού περιέχει το έντυπο Α, με τίτλο «Αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής».

16. Το έντυπο Ε για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής περιλαμβάνεται στο παράρτημα V του ίδιου κανονισμού.

B. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007

17. Προς διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ο κανονισμός 1393/2007³ έχει ως σκοπό, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 2, να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα και την ταχύτητα των δικαστικών διαδικασιών, καθιερώνοντας την αρχή της διαβίβασης μεταξύ των κρατών μελών των δικαστικών και εξώδικων πράξεων που επιδίδονται ή κοινοποιούνται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

18. Οι αιτιολογικές σκέψεις 7 και 10 έως 12 του κανονισμού αυτού έχουν ως εξής:

«(7) Η ταχύτητα της διαβίβασης δικαιολογεί τη χρήση κάθε ενδεδειγμένου μέσου, τηρουμένων ορισμένων προϋποθέσεων όσον αφορά το ευανάγνωστο και το αξιόπιστο της διαβιβαζομένης πράξης. Η ασφάλεια της διαβίβασης απαιτεί να συνοδεύεται η πράξη από ένα τυποποιημένο έντυπο, που συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί επίδοση ή κοινοποίηση ή σε κάποια άλλη γλώσσα δεκτή από το κράτος μέλος παραλαβής.

[...]

(10) Χάριν αποτελεσματικότητας του παρόντος κανονισμού, η άρνηση της επίδοσης ή της κοινοποίησης πράξεων θα πρέπει να είναι δυνατή σε εξαιρετικές μόνο καταστάσεις.

(11) Για να διευκολυνθεί η διαβίβαση και η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα τυποποιημένα έντυπα που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού.

(12) Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη εγγράφως, μέσω ενός τυποποιημένου εντύπου, ότι μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την επιδιδόμενη ή κοινοποιούμενη πράξη, είτε τη στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης είτε επιστρέφοντας την πράξη στην υπηρεσία παραλαβής εντός εβδομάδος, εφόσον η πράξη δεν έχει συνταχθεί σε γλώσσα κατανοητή από τον παραλήπτη ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης. Αυτός ο κανόνας θα πρέπει να ισχύει εξίσου και στην επόμενη επίδοση ή κοινοποίηση εφόσον ο

3 Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 (ΕΕ 2007, L 324, σ. 79).

παραλήπτης έχει ασκήσει το δικαίωμα άρνησης παραλαβής [...] Τονιστέον ότι η άρνηση παραλαβής μιας πράξης μπορεί να θεραπευθεί μέσω της επίδοσης ή κοινοποίησης στον παραλήπτη μιας μετάφρασης της πράξης.»

19. Ο κανονισμός 1393/2007 έχει εφαρμογή, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτού, σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όταν μια δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο για να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί.

20. Το κεφάλαιο II του κανονισμού 1393/2007 περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες προβλέπουν διάφορα μέσα διαβίβασης και επιδόσεως ή κοινοποίησης των δικαστικών πράξεων.

21. Στο κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το άρθρο 8 του κανονισμού, με τίτλο «Άρνηση παραλαβής της πράξης», το οποίο ορίζει τα εξής:

«1. Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη, μέσω της έντυπης βεβαίωσης που εμφανίζεται στο παράρτημα II, ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης ή μπορεί να επιστρέψει την πράξη στην υπηρεσία παραλαβής εντός μιας εβδομάδας, εφόσον η πράξη που επιδίδεται ή κοινοποιείται δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις ακόλουθες γλώσσες:

α) σε γλώσσα την οποία ο παραλήπτης κατανοεί, ή

β) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση.

2. Εάν η υπηρεσία παραλαβής πληροφορηθεί ότι ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβίβασης με την έντυπη βεβαίωση του άρθρου 10, και επιστρέφει την αίτηση και τις πράξεις των οποίων ζητείται η μετάφραση.

3. Εάν ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη βάσει της παραγράφου 1, τούτο μπορεί να θεραπευθεί μέσω της επίδοσης και κοινοποίησης στον παραλήπτη, βάσει του παρόντος κανονισμού, της πράξης συνοδευόμενης από μετάφραση σε μια από τις γλώσσες που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή, η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη, συνοδευόμενη από μετάφραση, επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής. Όταν όμως, σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης του πρωτοτύπου της πράξης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

[...]»

22. Το τυποποιημένο έντυπο, με τίτλο «Ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης», το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 1393/2007, περιλαμβάνει την ακόλουθη αναφορά η οποία απευθύνεται στον παραλήπτη της πράξεως:

«Έχετε δικαίωμα να αρνηθείτε την παραλαβή της πράξης εφόσον δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοείτε ή στην επίσημη γλώσσα του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν επιθυμείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα, πρέπει είτε να δηλώσετε την άρνηση παραλαβής κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης απευθείας στο πρόσωπο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, είτε να την επιστρέψετε εντός μιας εβδομάδας στη διεύθυνση που αναφέρεται κατωτέρω, δηλώνοντας ότι αρνείστε την παραλαβή της.»

23. Το τυποποιημένο αυτό έντυπο περιλαμβάνει επίσης «δήλωση του παραλήπτη» την οποία, σε περίπτωση που ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει την εν λόγω πράξη, καλείται να υπογράψει κα έχει ως εξής:

«Αρνούμαι να παραλάβω την πράξη διότι δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοώ ή στην επίσημη γλώσσα του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.»

24. Τέλος, το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο προβλέπει ότι, στην περίπτωση αυτή, ο παραλήπτης οφείλει να υποδείξει τη γλώσσα ή τις γλώσσες τις οποίες κατανοεί, μεταξύ των επισήμων γλωσσών της Ένωσης.

25. Κατά το άρθρο 25 του κανονισμού 1393/2007:

«1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 καταργείται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

2. Κάθε παραπομπή στον καταργούμενο κανονισμό νοείται ως παραπομπή στον παρόντα κανονισμό [...]».

26. Σύμφωνα με το άρθρο 26, δεύτερο εδάφιο, αυτού, ο κανονισμός 1393/2007 εφαρμόζεται από τις 13 Νοεμβρίου 2008.

II. Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

27. Από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι η O. K. Trans Praha, εταιρία τσεχικού δικαίου, υπέβαλε ενώπιον του Okresní soud Praha – Zápád (πρωτοδικείου Δυτικής Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία) αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κατά της Catlin Innsbruck GmbH, με έδρα την Αυστρία. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Catlin Innsbruck συγχωνεύθηκε με έτερη εταιρία του ομίλου Catlin, την Catlin Europe, της οποίας η έδρα βρίσκεται στην Κολωνία (Γερμανία). Η Catlin Europe υπεισήλθε στα δικαιώματα της Catlin Innsbruck στην υπόθεση της κύριας δίκης.

28. Το Okresní soud Praha – Zápád (πρωτοδικείο Δυτικής Πράγας) έκανε δεκτή την εν λόγω αίτηση, εκδίδοντας, την 1η Αυγούστου 2012, τη ζητηθείσα ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

29. Η διαταγή αυτή κοινοποιήθηκε στην Catlin Europe στις 3 Αυγούστου 2012 και κατέστη εκτελεστή στις 3 Σεπτεμβρίου 2012.

30. Την 21η Δεκεμβρίου 2012, ήτοι μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής δηλώσεως αντιρρήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, η Catlin Europe υπέβαλε αίτηση επανεξετάσεως της διαταγής πληρωμής δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

31. Προς στήριξη της εν λόγω αιτήσεως, η Catlin Europe προέβαλε ότι, κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, δεν ενημερώθηκε μέσω του τυποποιημένου εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού για το δικαίωμά της να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως, καθόσον αυτή δεν συνοδευόταν από μετάφραση.

32. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, το αντίγραφο του εντύπου της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, είχε επισυναφθεί στη διαταγή πληρωμής της 1ης Αυγούστου 2012, είχε συνταχθεί μόνο στην τσεχική γλώσσα, χωρίς να συνοδεύεται από μετάφραση στη γερμανική γλώσσα.

33. Η Catlin Europe υποστηρίζει συναφώς ότι, ελλείψει μεταφράσεως του εντύπου της αιτήσεως για την έκδοση διαταγής πληρωμής, ήταν αδύνατο σε αυτή να κατανοήσει το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, γεγονός το οποίο συνιστά εξαιρετική περίπτωση κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού η οποία δύναται να δικαιολογήσει την επανεξέταση της διαταγής πληρωμής δυνάμει της διατάξεως αυτής.

34. Η αίτηση, όμως, αυτή επανεξετάσεως απορρίφθηκε από το Okresní soud Praha – Západ (πρωτοδικείο Δυτικής Πράγας), με απόφαση της 8ης Απριλίου 2013, η οποία επικυρώθηκε, κατ' έφεση, στις 17 Ιουνίου 2013 από το Krajský soud v Praze (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία).

35. Κατά το δικαστήριο αυτό, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κοινοποιήθηκε νομοτύπως στην Catlin Europe, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 14 του κανονισμού 1896/2006. Εξάλλου, η παράλειψη γνωστοποιήσεως στον παραλήπτη της δυνατότητάς του να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση πράξεως δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 δεν συνιστά λόγο ακυρότητας της διαταγής πληρωμής ή λόγο για την επανεξέταση αυτής, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1896/2006 δεν προβλέπει τέτοιου είδους συνέπεια.

36. Η Catlin Europe άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Nejvyšší soud (Ανωτάτου Δικαστηρίου).

37. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η μη τήρηση, στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, των απαιτήσεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 δύναται να δικαιολογήσει την επανεξέταση της διαταγής πληρωμής, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006.

38. Ειδικότερα, ο τελευταίος αυτός κανονισμός δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη σχετική με τη γλώσσα στην οποία πρέπει να επιδίδεται ή να κοινοποιείται στον καθού η αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής. Εξάλλου, αντιθέτως προς τον κανονισμό 1393/2007, ο κανονισμός 1896/2006 θεσπίζει ειδικούς κανόνες, βασιζόμενους στη χρήση τυποποιημένων εντύπων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα αυτού και τα οποία πρέπει, κατ' ουσίαν, να συμπληρώνονται μέσω προκαθορισμένων αριθμητικών κωδικών. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι μια αμιγώς διαδικαστική πλημμέλεια, όπως αυτή που προβάλλει η Catlin Europe, δύναται να προσβάλλει τα δικαιώματά της άμυνας.

39. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 [...] την έννοια ότι η παράλειψη γνωστοποιήσεως στον παραλήπτη της δυνατότητας να αρνηθεί την παραλαβή των προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, όπως προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 [...], παρέχει στην καθής (παραλήπτρια της πράξεως) το δικαίωμα να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο πλαίσιο του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 [...]»

III. Ανάλυση

A. Σύνοψη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

40. Γραπτές παρατηρήσεις υπέβαλαν η Ο.Κ. Trans Praha, η Ελληνική, η Ιταλική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως δεν ζητήθηκε ούτε πραγματοποιήθηκε από το Δικαστήριο.

41. Η O. K. Trans Praha θεωρεί ότι εν προκειμένω δεν υφίσταται καμία εξαιρετική περίπτωση ικανή να δικαιολογήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006.

42. Συγκεκριμένα, της επίδικης διαδικασίας εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής είχαν προηγηθεί τρεις άλλες ιδίου τύπου διαδικασίες και, στο πλαίσιο των τριών αυτών διαδικασιών, η Catlin Europe υπέβαλε κάθε φορά δήλωση αντιρρήσεων, γεγονός που αποδεικνύει ότι είχε γνώση των μέσων άμυνας που διέθετε. Επομένως, η παράλειψη γνωστοποίησης της δυνατότητας αρνήσεως παραλαβής της επίμαχης πράξεως ουδεμία επίπτωση είχε στα δικαιώματα άμυνας αυτής.

43. Το γεγονός ότι δεν υποβλήθηκε δήλωση αντιρρήσεων στο πλαίσιο της επίδικης διαδικασίας οφείλεται σε παράλειψη υπαλλήλου της Catlin Europe, την άρση των συνεπειών της οποίας επιδιώκει στο εξής η Catlin Europe διά της υποβολής αιτήσεως επανεξετάσεως.

44. Η Ελληνική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι ο επιδιωκόμενος από τους κανονισμούς 1896/2006 και 1393/2007 σκοπός είναι να διασφαλίζεται η εύλογη εξισορρόπηση μεταξύ των συμφερόντων του ενάγοντος (αιτούντος) και του εναγομένου (καθού η διαταγή), διά του συμβιβασμού της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας της διαβιβάσεως των δικαστικών πράξεων με την απαίτηση εξασφαλίσεως προσήκουσας προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη των πράξεων αυτών.

45. Επιπλέον, αποτελεί πάγια νομολογία ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού 1393/2007, η υπηρεσία παραλαβής, όταν προβαίνει στην επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικής ή εξωδίκου πράξεως στον παραλήπτη της, οφείλει, σε κάθε περίπτωση, να επισυνάπτει στην πράξη αυτή το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού, προκειμένου να ενημερώνεται ο εν λόγω παραλήπτης για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής εφόσον δεν έχει συνταχθεί ή μεταφραστεί σε γλώσσα την οποία γνωρίζει ή την οποία τεκμαίρεται ότι κατανοεί⁴.

46. Εξ αυτού συνάγεται ότι η ερμηνεία της δυνατότητας επανεξετάσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, δεν μπορεί να καταλήγει στην αποδυνάμωση των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη μιας τέτοιας διαταγής πληρωμής.

47. Είναι προφανές ότι τα δικαιώματα άμυνας του καθού η διαταγή τίγονται όταν ο τελευταίος δεν είναι σε θέση να κατανοήσει, ελλείψει προσήκουσας μεταφράσεως, το περιεχόμενο της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής και, κατά συνέπεια, την προβαλλόμενη σε βάρος του αξίωση, δεδομένου ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση εάν πρέπει να αμφισβητήσει την αίτηση ή όχι.

48. Κατά συνέπεια, η παράλειψη γνωστοποίησης στον παραλήπτη ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής της δυνατότητας που του παρέχεται να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως, για τον λόγο ότι δεν έχει συνταχθεί ή μεταφραστεί σε μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί εξαιρετική περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 και ότι, ως εκ τούτου, δικαιολογεί την επανεξέταση δυνάμει της διατάξεως αυτής.

49. Αντιθέτως, κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, η παράλειψη γνωστοποίησης στον παραλήπτη της δυνατότητας να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως, η οποία δεν έχει συνταχθεί στη γλώσσα του παραλήπτη ή σε γλώσσα την οποία γνωρίζει, δεν παρέχει σε αυτόν το δικαίωμα να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006.

4 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157).

50. Επομένως, μια τέτοιου είδους διαδικαστική πλημμέλεια δεν επιφέρει την ακυρότητα της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως ούτε της διαδικασίας επιδόσεως. Το νομότυπο της τελευταίας αποκαθίσταται απλώς διά της διαβιβάσεως προς το ενδιαφερόμενο μέρος του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, οπότε η προθεσμία για την υποβολή αντιρρήσεων βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, αρχίζει να τρέχει μόνον από τη στιγμή που αποκαθίσταται το νομότυπο. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού 1896/2006, ήτοι η απόδειξη εκ μέρους του καθού ότι η επικαλούμενη περίπτωση δεν του επέτρεψε να υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δεν θα πληρούνταν στην επίδικη περίπτωση.

51. Περαιτέρω, στην έννοια των περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 και δικαιολογούν την επανεξέταση δεν εμπίπτει η παράτυπη επίδοση ή κοινοποίηση λόγω της μη γνωστοποίησης στον παραλήπτη της δυνατότητας να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως.

52. Η Αυστριακή Κυβέρνηση καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα με την Ιταλική Κυβέρνηση, αλλά στη βάση διαφορετικής εν μέρει επιχειρηματολογίας: μολονότι ο κανονισμός 1896/2006 περιέχει ορισμένες διατάξεις σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού, δεν περιέχει κανένα κανόνα σχετικά με τη γλώσσα στην οποία πρέπει να γίνεται η επίδοση ή η κοινοποίηση.

53. Ωστόσο, τα ζητήματα που δεν ρυθμίζονται από τον κανονισμό σχετικά με την επίδοση ή την κοινοποίηση πρέπει να επιλύονται σύμφωνα με τον κανονισμό 1393/2007.

54. Εξ αυτού συνάγεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής πρέπει να επιδίδεται ή να κοινοποιείται συνοδευόμενη από μετάφραση ή, εφόσον αυτή δεν υπάρχει, ο καθού πρέπει να ενημερώνεται για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως.

55. Εντούτοις, δεν είναι σαφές εάν είναι επίσης αναγκαία η μετάφραση του αντιγράφου της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής ή εάν αυτή μπορεί να απαιτηθεί σε ορισμένες περιπτώσεις.

56. Σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής πρέπει να εκδίδεται μαζί με αντίγραφο της αιτήσεως για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

57. Η αίτηση αυτή, αφενός, έχει τη μορφή εντύπου, επί του οποίου ο αιτών απλώς συμπληρώνει διάφορα τετραγωνίδια, ώστε ο καθού να μπορεί ευχερώς να κατανοήσει το περιεχόμενό της εξετάζοντας ταυτόχρονα το έντυπο όπως έχει αποδοθεί και δημοσιευθεί στη γλώσσα του.

58. Αφετέρου, ωστόσο, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο η αίτηση να περιέχει επίσης σημαντικές αποσαφηνίσεις υπό μορφή κειμένου.

59. Στην τελευταία αυτή περίπτωση και εφόσον ο παραλήπτης δεν έχει ενημερωθεί για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή πράξεως οσάκις αυτή δεν έχει συνταχθεί σε γλώσσα την οποία κατανοεί, επιβάλλεται να προσδιοριστεί εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση είναι έγκυρη.

60. Συναφώς, είναι δυνατόν να υποστηριχθεί είτε ότι δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, και επομένως η προθεσμία υποβολής αντιρρήσεων δεν έχει κινηθεί, είτε ότι πρέπει να τύχει εφαρμογής, κατ' αναλογία, η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του κανονισμού 1896/2006.

61. Αντιθέτως, η εφαρμογή της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου δεν μπορεί να γίνει δεκτή για τέτοιου είδους διαδικαστική πλημμέλεια. Η διάταξη αυτή αφορά μόνον την εσφαλμένη έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, λόγω της ύπαρξης προδήλου σφάλματος. Στην υπό κρίση υπόθεση, ωστόσο, η διαταγή πληρωμής ορθώς εκδόθηκε και το τυχόν σφάλμα, αμιγώς τυπικής φύσεως, έλαβε χώρα μόνο σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή κατά τη στιγμή της επιδόσεως ή της κοινοποίησεως στον καθού.

62. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι δύο διαδικαστικές πλημμέλειες που, κατά την Catlin Europe, διαπιστώθηκαν εν προκειμένω κατά την επίδοση ή κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής –δηλαδή το γεγονός ότι, πρώτον, το αντίγραφο της αιτήσεως για την έκδοση της εν λόγω διαταγής πληρωμής, το οποίο πρέπει να επισυνάπτεται σε αυτήν, δεν είχε συνταχθεί σε γλώσσα κατανοητή από τον παραλήπτη ούτε στην επίσημη γλώσσα ή σε μία επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής και, δεύτερον, ότι η καθής δεν ενημερώθηκε για το δικαίωμά της να αρνηθεί την παραλαβή της εν λόγω πράξεως, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007– δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν την επανεξέταση της διαταγής πληρωμής βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 1896/2006.

63. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία δεν είναι σύμφωνη με τον σκοπό της διαδικασίας εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

64. Συναφώς, σκοπός του κανονισμού 1896/2006 είναι η απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών σε διασυνοριακές υποθέσεις, όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις.

65. Χαρακτηριστικό της διαδικασίας είναι η ύπαρξη ενός τυποποιημένου εντύπου αιτήσεως, το οποίο επισυνάπτεται στον κανονισμό και δημοσιεύεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Το τυποποιημένο έντυπο θα πρέπει να συμπληρώνεται με τη βοήθεια αριθμητικών κωδικών, που έχουν την ίδια διατύπωση σε όλες τις γλωσσικές αποδόσεις, ώστε ο καθού να είναι σε θέση να κατανοήσει ότι έχει κινηθεί διαδικασία σε βάρος του, καθώς και το ακριβές αντικείμενο της αιτήσεως και την αιτία στην οποία στηρίζεται η χρηματική αξίωση.

66. Επιπλέον, ο καθού ενημερώνεται για τη δυνατότητα υποβολής δηλώσεως αντιρρήσεων κατά της διαταγής πληρωμής.

67. Περαιτέρω, το δικαίωμα να ζητηθεί επανεξέταση της διαταγής πληρωμής περιορίζεται σε περιπτώσεις που χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, γεγονός που σημαίνει ότι δεν παρέχεται στον καθού δεύτερη ευκαιρία να αντικρούσει την αξίωση.

68. Εν πάση περιπτώσει, τούτο δύναται ευχερώς να θεραπευθεί διά της διαβίβασεως στον καθού της μεταφράσεως της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

B. Ανάλυση

69. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, αφενός, εάν οι κανονισμοί 1896/2006 και 1393/2007 έχουν την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή την κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού, ο οποίος διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, και στην περίπτωση που η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση είτε σε γλώσσα την οποία αυτός κατανοεί είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εάν το κράτος αυτό έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση, ο παραλήπτης πρέπει να ενημερώνεται δεόντως, διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως.

70. Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστούν οι συνέπειες της παραλείψεως γνωστοποίησεως στον παραλήπτη, κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, του δικαιώματός του να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως και, ιδίως, εάν μια τέτοια περίπτωση δύναται να αποτελέσει τη βάση αιτήσεως επανεξετάσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006.

1. Πρώτο μέρος – η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1896/2006

α) Νομολογία του Δικαστηρίου

71. Αναφέρομαι κυρίως στην απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, ιδίως στις σκέψεις 50 έως 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), στην οποία έχει ήδη σε μεγάλο βαθμό εξεταστεί η προβληματική αυτή υπό το πρίσμα του κανονισμού 1393/2007.

72. Επιβεβαιώνοντας την προηγούμενη νομολογία του⁵, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει στη σκέψη 50 της αποφάσεως αυτής ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 δυνατότητα αρνήσεως παραλαβής της επίμαχης πράξεως συνιστά δικαίωμα του παραλήπτη της.

73. Επιβεβαιώνεται επίσης στην απόφαση αυτή ότι το δικαίωμα αρνήσεως παραλαβής της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως απορρέει από την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη της πράξεως, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη που καθιερώνουν το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950⁶. Συγκεκριμένα, μολονότι ο κανονισμός 1393/2007 αποσκοπεί, πρωτίστως, στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας των ένδικων διαδικασιών και στη διασφάλιση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι σκοποί αυτοί δεν πρέπει να επιτυγχάνονται με την καθ' οιονδήποτε τρόπο αποδυνάμωση του αποτελεσματικού σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας των παραληπτών των επίμαχων πράξεων⁷.

74. Πρέπει, ως εκ τούτου, να εξασφαλίζεται όχι μόνον ότι ο παραλήπτης πράξεως όντως παραλαμβάνει την επίμαχη πράξη, αλλά και ότι αυτός είναι σε θέση να πληροφορηθεί και να κατανοήσει πραγματικά και πλήρως το νόημα και το περιεχόμενο του ενδίκου βοηθήματος που έχει ασκηθεί σε βάρος του στην αλλοδαπή, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει την άμυνά του λυσιτελώς και να προβάλει τα δικαιώματά του στο κράτος μέλος προελεύσεως⁸.

75. Ωστόσο, για να μπορεί το δικαίωμα αρνήσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 να παραγάγει λυσιτελώς τα αποτελέσματά του, είναι αναγκαίο ο παραλήπτης της πράξεως να έχει επαρκώς ενημερωθεί, εκ των προτέρων και εγγράφως, για την ύπαρξη του δικαιώματος αυτού⁹.

5 Συγκεκριμένα, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 49). Βλ., επίσης, προτάσεις μου στην υπόθεση αυτή (EU:C:2015:33), όπου ασχολήθηκα ειδικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, και τη διάταξη της 28ης Απριλίου 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, σκέψη 61).

6 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 51). Βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 28ης Απριλίου 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, σκέψη 73).

7 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 51). Βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψεις 30 και 31), καθώς και διάταξη της 28ης Απριλίου 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, σκέψεις 48 και 49).

8 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

9 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

76. Στο πλαίσιο του συστήματος του κανονισμού 1393/2007, η εν λόγω ενημέρωση παρέχεται με το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού¹⁰.

77. Όσον αφορά τη σημασία που πρέπει να αποδοθεί στο εν λόγω τυποποιημένο έντυπο, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ο κανονισμός 1393/2007 δεν προβλέπει καμία εξαίρεση όσον αφορά τη χρήση του εντύπου αυτού¹¹.

78. Από τον ως άνω συλλογισμό καθώς και από τον σκοπό που επιδιώκεται με το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, όπως περιγράφεται στα σημεία 75 και 76 των παρουσών προτάσεων, το Δικαστήριο συνήγαγε ότι η υπηρεσία παραλαβής υποχρεούται, σε κάθε περίπτωση και χωρίς να διαθέτει συναφώς περιθώριο εκτιμήσεως, να γνωστοποιεί στον παραλήπτη πράξεως ότι έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής, χρησιμοποιώντας συστηματικά προς τούτο το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο¹².

β) Εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση

79. Στην υπό κρίση υπόθεση τίθεται το ζήτημα κατά πόσον οι ανωτέρω σκέψεις πρέπει να ισχύουν και στο πλαίσιο του κανονισμού 1896/2006.

80. Όπως επισήμανε η Αυστριακή Κυβέρνηση, τα μη ρυθμιζόμενα από τον εν λόγω κανονισμό ζητήματα σχετικά με επιδόσεις ή κοινοποιήσεις πρέπει να επιλύονται σύμφωνα με τον κανονισμό 1393/2007. Συγκεκριμένα, το άρθρο 27 του κανονισμού 1896/2006 προβλέπει ρητώς ότι ο τελευταίος δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού 1348/2000, ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 1393/2007. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 25, παράγραφος 2, του τελευταίου κανονισμού, οι παραπομπές στον κανονισμό 1348/2000 πρέπει να νοούνται ως παραπομπές στον κανονισμό 1393/2007.

81. Είναι σαφές ότι, εν προκειμένω, η αίτηση διαταγής πληρωμής, η οποία αποτελεί το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης για την έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, πρέπει να χαρακτηριστεί ως «πράξη», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007.

82. Όπως επισημαίνει η Αυστριακή Κυβέρνηση, το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 προβλέπει ρητώς ότι η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδίδεται μαζί με αντίγραφο του εντύπου της αιτήσεως¹³ και, ως εκ τούτου, η επίδοση ή η κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής στον καθού πρέπει να συνοδεύεται και από την επίδοση ή κοινοποίηση της αιτήσεως. Στην υπό κρίση περίπτωση, πραγματοποιήθηκε τέτοια διπλή επίδοση ή κοινοποίηση.

83. Ως εκ τούτου, οι απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 εφαρμόζονται όχι μόνο για την επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής, αλλά και για την επίδοση ή κοινοποίηση της αιτήσεως για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Επομένως, κάθε μία από τις δύο αυτές πράξεις πρέπει να επιδίδεται ή να κοινοποιείται στον παραλήπτη της σε γλώσσα την οποία αυτός τεκμαίρεται ότι κατανοεί, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, και, σε περίπτωση που δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού και να ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της εν λόγω πράξεως.

10 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

11 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

12 Βλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

13 Η υποχρέωση αυτή εξηγείται από το γεγονός ότι ο καθού η διαταγή πρέπει να είναι σε θέση, βάσει της αιτήσεως αυτής, να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες που θα του επιτρέψουν να αποφασίσει αν θα υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων ή όχι (αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού 1896/2006).

84. Το ως άνω συμπέρασμα επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο καθόσον η διαδικασία εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής που θεσπίζεται με τον κανονισμό 1896/2006 δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν, υπό την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής αποφαινεται αποκλειστικά με βάση την αίτηση που υπέβαλε ο αιτών, χωρίς ο καθού να ενημερώνεται για την ύπαρξη διαδικασίας σε βάρος του.

85. Κατά συνέπεια, μόνον κατά το στάδιο της επιδόσεως ή της κοινοποίησεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, ο καθού έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της υπάρξεως και του περιεχομένου της αιτήσεως. Ο σεβασμός, επομένως, των δικαιωμάτων άμυνας, στη διασφάλιση των οποίων αποβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, είναι στο πλαίσιο αυτό μείζονος σημασίας.

86. Το γεγονός ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό 1896/2006, η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής υποβάλλεται διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

87. Πράγματι, ακόμη και αν πολλά τετραγωνίδια του εν λόγω εντύπου μπορούν να συμπληρωθούν μέσω προκαθορισμένων κωδικών, και γίνονται, ως εκ τούτου, ευχερώς κατανοητά στον βαθμό που οι επεξηγήσεις σχετικά με τους εν λόγω κωδικούς έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, γεγονός παραμένει ότι το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο επιβάλλει επίσης στον αιτούντα να προσκομίσει, όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχεία δ' και ε', του εν λόγω κανονισμού, λεπτομερέστερες εξηγήσεις σχετικά με την περιγραφή των συγκεκριμένων περιστάσεων που επικαλείται ως βάση της αξιώσεως καθώς και αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της αιτήσεως. Ο καθού, πάντως, πρέπει να είναι σε θέση να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών σε γλώσσα την οποία τεκμαίρεται ότι κατέχει για να κατανοήσει πραγματικά και πλήρως το νόημα και το περιεχόμενο της διαδικασίας που έχει κινηθεί σε βάρος του στην αλλοδαπή, καθώς και, εφόσον είναι αναγκαίο, να προετοιμάσει την άμυνά του.

88. Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι η συστηματική και υποχρεωτική χρήση του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007 εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο τόσο για την επίδοση ή κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής όσο και για την επίδοση ή την κοινοποίηση της συνημμένης αιτήσεως για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

2. Δεύτερο μέρος – ποιες είναι οι συνέπειες που απορρέουν από την παράβαση της εν λόγω υποχρεώσεως;

α) Νομολογία του Δικαστηρίου

89. Καταρχάς, όπως επισήμανε η Επιτροπή, το άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007 ουδόλως ρυθμίζει τις έννομες συνέπειες της παραλείψεως ενημερώσεως του παραλήπτη μιας πράξεως για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή αυτής. Από καμία διάταξη του κανονισμού δεν προκύπτει ότι η προαναφερθείσα παράλειψη συνεπάγεται ακυρότητα της διαδικασίας επιδόσεως ή κοινοποίησεως.

90. Σε υπόθεση στην οποία η πράξη δεν είχε συνταχθεί σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε γλώσσα του κράτους μέλους προέλευσης την οποία ο παραλήπτης να κατανοεί, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο αποστολέας μπορούσε να θεραπεύσει αυτή τη διαδικαστική πλημμέλεια διαβιβάζοντας στον καθού την αναγκαία μετάφραση¹⁴.

91. Περαιτέρω, παραπέμπω εκ νέου στην απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, και ιδίως στις σκέψεις 57 και 58).

14 Βλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2005, Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψεις 38 και 53).

92. Κατά τη σκέψη 57, «σε περίπτωση που η υπηρεσία παραλαβής, κληθείσα να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τη σχετική πράξη στον παραλήπτη της που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, δεν επισύναψε το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να συνεπάγεται την ακυρότητα ούτε της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως ούτε της διαδικασίας επιδόσεως ή κοινοποίησεως, εφόσον η συνέπεια αυτή δεν συμβαδίζει με τον επιδιωκόμενο από τον κανονισμό αυτόν σκοπό, ο οποίος προβλέπει την άμεση, ταχεία και αποτελεσματική διαβίβαση πράξεων, μεταξύ των κρατών μελών, σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις» (η υπογράμμιση δική μου).

93. Αντιθέτως, κατά τη σκέψη 58, «δεδομένου ότι η κοινοποίηση του εν λόγω τυποποιημένου εντύπου συνιστά ουσιώδη τύπο που αποσκοπεί στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη της πράξεως, η παράλειψή του πρέπει να θεραπευθεί από την υπηρεσία παραλαβής σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1393/2007. Η εν λόγω υπηρεσία πρέπει επομένως να ενημερώσει αμέσως τον παραλήπτη της πράξεως για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της, διαβιβάζοντάς του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο» (η υπογράμμιση δική μου).

β) Εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση

94. Κατά την άποψή μου, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εκτίθενται στα σημεία 79 έως 88 των παρουσών προτάσεων, οι ίδιοι κανόνες πρέπει προφανώς να ισχύουν, κατ' αναλογία, για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα πλαίσια του κανονισμού 1896/2006.

95. Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, μόνον αφότου ο παραλήπτης ενημερωθεί για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως και κάνει χρήση του δικαιώματος αυτού, δύναται το επιληφθέν δικαστήριο να ελέγξει το βάσιμο της αρνήσεως αυτής¹⁵.

96. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση που, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, η επίδοση ή η κοινοποίηση στον καθού της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής, που έχει συνταχθεί σε γλώσσα διαφορετική από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, γίνεται χωρίς να επισυνάπτεται το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού, πρέπει η παράλειψη αυτή να θεραπεύεται, όπως και η έλλειψη ενημερώσεως του παραλήπτη της πράξεως για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της λόγω παρόμοιας παραλείψεως, διά της διαβίβασεως στον καθού το συντομότερο δυνατό και σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού αυτού του εν λόγω τυποποιημένου εντύπου.

97. Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι, σε περίπτωση παράτυπης επιδόσεως ή κοινοποίησεως, όπως η επίδικη, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής δεν έχει κηρυχθεί εγκύρως εκτελεστή και η προθεσμία του καθού για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων δεν έχει αρχίσει να κινείται¹⁶.

98. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν τίθεται ζήτημα επανεξετάσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006, όπως αυτό τέθηκε από το αιτούν δικαστήριο.

99. Πράγματι, διαδικαστική πλημμέλεια στην επίδοση ή κοινοποίηση της αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής μπορεί να εκτιμηθεί μόνον ως προκαταρκτικό ζήτημα, το οποίο προηγείται του σταδίου της επανεξετάσεως: η επανεξέταση προϋποθέτει πράγματι την παρέλευση της προθεσμίας για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων, ενώ εξαιτίας της διαδικαστικής πλημμέλειας που αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση, η προθεσμία αυτή δεν έχει ακόμη αρχίσει να τρέχει.

15 Βλ. διάταξη της 28ης Απριλίου 2016, *Alta Realitat S.L.* (C-384/14, EU:C:2016:316, σκέψεις 62 και 89).

16 Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, *eco cosmetics* και *Raiffeisenbank St. Georgen* (C-119/13 και C-120/13, EU:C:2014:2144, σκέψεις 41 έως 43, καθώς και σκέψη 48).

100. Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει όσον αφορά την εν λόγω διάταξη ότι, πρώτον, εφόσον ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να περιορίσει την προσφυγή στη διαδικασία επανεξετάσεως, το εν λόγω άρθρο θα έπρεπε να ερμηνεύεται συσταλτικώς¹⁷. Δεύτερον, αυτού του είδους η διαδικασία προϋποθέτει τη συνδρομή περιστάσεων, είτε «εκτάκτων», υπό την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 20¹⁸, είτε «εξαιρετικών», υπό την έννοια της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου¹⁹. Τρίτον, οι περιστάσεις αυτές αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο αυτό («η έλλειψη επιδόσεως ή κοινοποιήσεως δεν αποτελούν μέρος των περιστάσεων [που αναφέρθηκαν]»)²⁰. Τέταρτον, η δυνατότητα επανεξετάσεως της διαταγής πληρωμής, αφότου έχει καταστεί εκτελεστή και έχει λήξει η προθεσμία για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων, δεν πρέπει να καταλήγει στην παροχή δεύτερης ευκαιρίας στον καθού να αντικρούσει την αξίωση²¹.

101. Με βάση τα ανωτέρω, έχω τη γνώμη ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Ελληνική Κυβέρνηση, οι διαδικαστικές πλημμέλειες που επισημαίνονται από την καθής δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βάσει των περιστάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006²².

102. Όσον αφορά, πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, του οποίου την ερμηνεία ζητεί το αιτούν δικαστήριο με το προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε στο Δικαστήριο, αυτό αναφέρει δύο λόγους επανεξετάσεως της διαταγής πληρωμής. Πρώτον, πρέπει η έκδοση της διαταγής πληρωμής να είναι προδήλως εσφαλμένη, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον κανονισμό. Δεύτερον, η επανεξέταση δικαιολογείται λόγω συνδρομής άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.

103. Σχετικά με τον πρώτο λόγο, όπως τόνισε η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη περί παραπομπής δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να καταδεικνύει ότι η έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ήταν *προδήλως εσφαλμένη*. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδόθηκε συμφώνως προς τις απαιτήσεις του κανονισμού. Όσον αφορά τη διαδικαστική πλημμέλεια λόγω της κοινοποιήσεως της πράξεως κατά τρόπο μη σύμφωνο με τον κανονισμό 1393/2007, δύναται να θεραπευθεί διά της διαβιβάσεως στον καθού της ζητούμενης μεταφράσεως, όπως αναφέρεται στο σημεία 90 έως 93 των παρουσών προτάσεων.

104. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, πρέπει να εξεταστεί αν, στην υπό κρίση περίπτωση, η επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής μπορεί να δικαιολογηθεί λόγω συνδρομής άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.

105. Φρονώ (όπως και η Επιτροπή) ότι τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις μπορεί να είναι είτε διαδικαστικές πλημμέλειες είτε σφάλματα που αφορούν τα ίδια τα χαρακτηριστικά της χρηματικής αξίωσης που αποτελεί το αντικείμενο της διαταγής πληρωμής. Δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006 πρέπει να ερμηνεύεται στενά, δεν μπορεί να γίνει δεκτή επανεξέταση της διαταγής πληρωμής για τυχόν οποιαδήποτε διαδικαστική πλημμέλεια. Για να θεωρηθεί ότι διαδικαστική πλημμέλεια συνιστά εξαιρετική περίπτωση, πρέπει να έχει άμεσο αντίκτυπο στα δικαιώματα άμυνας του καθού, ήτοι, εν προκειμένω, στο δικαίωμά του να αντιταχθεί στη διαταγή πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 16 του εν λόγω κανονισμού.

17 Απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, σκέψη 31).

18 Βλ. διάταξη της 21ης Μαρτίου 2013, Novontech-Zala (C-324/12, EU:C:2013:205, σκέψεις 20 έως 25).

19 Βλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, σκέψεις 29 και 30).

20 Βλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, eco cosmetics και Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 και C-120/13, EU:C:2014:2144, σκέψη 44).

21 Βλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, σκέψη 48).

22 Σημειώνω ότι το επιχείρημα αυτό υποστηρίζεται επίσης από την Ο.Κ. Trans Praha, την Ιταλική και την Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και από την Επιτροπή.

106. Εξάλλου, όπως επισήμανε η Ιταλική Κυβέρνηση, το γεγονός ακριβώς ότι δεν προβλέπεται ακυρότητα της πράξεως ή της επιδόσεως σε περίπτωση παραλείψεως γνωστοποιήσεως στον παραλήπτη του δικαιώματός του να αρνηθεί την παραλαβή της συνηγορεί υπέρ του θεραπεύσιμου χαρακτήρα της πλημμέλειας. Όπως αναφέρθηκε, η πλημμέλεια της επιδόσεως λόγω μη συντάξεως της προς επίδοση πράξεως σε γλώσσα γνωστή ή κατανοητή στον παραλήπτη είναι δυνατόν να θεραπευθεί διά της αμέσου και εκ των υστέρων διαβιβάσεως στον παραλήπτη μεταφρασμένου αντιγράφου της πράξεως, χωρίς το δικαίωμά του να υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων να θίγεται με οποιονδήποτε τρόπο.

107. Τούτο σημαίνει επίσης ότι, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1393/2007²³, οι παρατυπίες της επιδόσεως λόγω της παραλείψεως ενημερώσεως του παραλήπτη για τη δυνατότητά του να αρνηθεί την παραλαβή της δεν συνεπάγονται, αφεαυτών, την ακυρότητα της επιδόσεως, αλλά μόνον τη μετάθεση της ημερομηνίας ενάρξεως (dies a quo) της προθεσμίας για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006.

IV. Πρόταση

108. Για τους λόγους αυτούς, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) ως εξής:

- Ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»), και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού, ο οποίος διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, και στην περίπτωση κατά την οποία η αίτηση διαταγής πληρωμής δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία αυτός κατανοεί ή στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση, ο παραλήπτης πρέπει να ενημερώνεται δεόντως, διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως.
- Σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου αυτού κανονισμού, σε περίπτωση παραλείψεως της συγκεκριμένης διατυπώσεως, το νομότυπο της διαδικασίας δύναται να αποκατασταθεί διά της διαβιβάσεως στον ενδιαφερόμενο του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού.
- Για όσο διάστημα διαρκεί η διαδικαστική πλημμέλεια που αφορά την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής μαζί με την αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, αφενός, η διαταγή αυτή δεν καθίσταται εκτελεστή και, αφετέρου, η προθεσμία που τάσσεται στον καθού για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων δεν αρχίζει να τρέχει.

²³ Το οποίο προβλέπει ότι «η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη, συνοδευόμενη από μετάφραση, επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δικαίο του κράτους μέλους παραλαβής».